

af selskabsskat mv. og kan derfor ikke på forhånd disponeres til egentlige besluttede skattelettelser. Skatteborgerforeningens forslag er derfor, som et udgangspunkt, underfinansieret, når der ses bort fra eventuelle dynamiske effekter.

Skatteborgerforeningen lægger derudover op til, at skattelettelserne finansieres med en endog meget markant reduktion af væksten i den offentlige service. Forslaget indebærer, at ressourcerne til offentlig service øges med 0,3 pct. pr. år, hvilket er mere end en halvering i forhold til i 1980'erne, og endnu mindre i forhold til den vækst, der er realiseret i 1990'erne. Den foreslåede vækst i den offentlige service kan rent teknisk lige akkurat sikre, at det reale ressourceforbrug følger antallet af brugere.

Den foreslåede reduktion i væksten i den offentlige service over en 10-årig periode stiller overordentligt strenge krav til styringen af udgifterne i kommuner og amter, og det må betydes som yderst tvivlsomt om forløbet overhovedet kan realiseres. Hvis skattelettelserne således gennemføres i forventning om, at den offentlige service kan bringes så markant ned, er der derfor en stor risiko for, at de offentlige finanser svækkes, og at gældsnedbringelsen ophører. Det vil kræve fremtidige stramminger af finanspolitikken, som på grund af renters rente kan være væsentligt større end den umiddelbare ufinansierede lempelse.

Under de overordentligt optimistiske forudsætninger som Skatteborgerforeningen stiller op – dvs. at der ikke opstår yderligere pres på skattebaserne, og at væksten i den offentlige service kan reduceres til et niveau, som ligger markant under det, der er set under skiftende regeringer gennem de sidste 30 år – vil den foreslåede prioritering af det finanspolitiske råderum principielt være omtrent neutral i forhold til de offentlige finanser, inflation og betalingsbalance på 10 års sigt. Tages højde for eventuelle afledte virkninger på arbejdsudbud og beskæftigelse vil skatteborgerforeningens prioritering – igen under de anførte optimistiske forudsætninger – reducere vækst og inflation på kort sigt, mens der på længere sigt kan påregnes en vis stigning i den gennemsnitlige arbejdstid i forhold til det forudsatte, om end effekternes størrelsesorden og tidsprofil er usikker.

Hvis der opstår et pres på skattebaserne, som lægger beslag på hele den skattemæssige sikkerhedspulje, vil der derimod være tale om en finanspolitisk lempelse på ca. 10 mia. kr. i forhold til regeringens forløb. Hvis realvæksten i den of-

fentlige service derudover ikke bringes ned, vil hele skattelettelsen være ufinansieret, i det omfang den gennemføres, jf. tabel 1. Det vil i givet fald svække gældsnedbringelse væsentligt og skabe betydelig risiko for ophedning af økonomien.

Tabel 1. Skattelettelse i Skatteborgerforeningens forslag, mia. kr.

Skattelettelse	30
– sikkerhedspulje	10
– mindrevækst i offentligt forbrug	20
Ufinansieret lempelse, hvis	
– Sikkerhedspulje bruges pga. pres på baser	10
– Reduktion af vækst i offentlig service ikke realiseres	20
I alt	30

Skatteborgerforeningen skriver, at den tilslutter sig regeringens mål for gældsnedbringelsen. Problemet er hvordan indfasningen af skattelettelsen da kan håndteres i lyset af usikkerheden om presset på skattebaserne og omkring mulighederne for at reducere den offentlige service.

Spm. nr. S 2548

Til skatteministeren (25/4 01) af:

Henrik Sass Larsen (S):

»Hvilke fordelingsmæssige konsekvenser vil Skatteborgerforeningens model for skattelettelser omtalt i »Der er plads til skattelettelser« have på forskellige familietyper, herunder for henholdsvis enlige, familier, varieret husstandsindkomst, varieret brug af transportfradrag, folk på kontanthjælp eller andre overførselsindkomster, og er modellen ifølge Skatteministeriets beregninger fuldt finansieret som påstået i forslaget?«

Svar (3/5 01)

Skatteministeren (Frode Sørensen):

I Den Danske Skatteborgerforenings skatteoplæg fra marts 2001 – Der er plads til skattelettelser – foreslår foreningen væsentlige reduktioner i personskatten, og der er endvidere afsat en